

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 18-05-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sagsnr.: 1605382
Dok. nr.: 87613

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 4. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 12 (L 184) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 12:

”Kan ministeren garantere, at ingen sundhedsperson risikerer at miste sit arbejde i tilfælde af, at Styrelsen for Patientsikkerhed har meddelt forbud mod at arbejde, mens Styrelsen for Patientsikkerhed oplyser en sag om midlertidig autorisationsfratagelse, som senere viser sig at være grundløs?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, der har oplyst følgende:

”Styrelsen skal bemærke, at der er tale om, at det foreslåede forbud vedrører en nærmere angiven kortere periode, ligesom det er forudsat, at forbuddet er forbeholdt de situationer, hvor det af hensyn til patientsikkerheden skønnes nødvendigt, at sundhedspersonen straks ophører med faglig virksomhed. Endelig er det forventningen, at bestemmelsen vil være særlig relevant i forhold til sundhedspersoner, der udfører faglig virksomhed uden for situationer, hvor der er en arbejdsgiver eller en leder til stede.”

Jeg kan henholde mig til det af Styrelsen for Patientsikkerhed oplyste.

Jeg skal supplerende bemærke, at i de situationer, hvor en sundhedsperson er i et ansættelsesforhold, og den pågældendes virksomhed grundet faglige mangler eller manglende egnethed er af en sådan karakter, at det er relevant at træffe afgørelse om forbud, må der under alle omstændigheder forventes en reaktion fra arbejdsgivers side.

Det er således forventningen, at en arbejdsgiver for en sundhedsperson, hvis virksomhed grundet faglige mangler eller manglende egnethed er af en sådan karakter, at det er relevant at træffe afgørelse om forbud, af hensyn til patientsikkerheden tager hånd om den pågældende ansatte, allerede før det for Styrelsen for Patientsikkerhed bliver relevant at træffe afgørelse om forbud.

Et forbud i forhold til en sundhedsperson i et ansættelsesforhold kan således efter omstændighederne være det, som gør, at arbejdsgiveren bliver opmærksom på forhold omkring den pågældende sundhedspersons faglige virksomhed, som der allerede burde have været taget hånd om som led i ansættelsesforholdet. Hvilken reaktion der fra arbejdsgivers side er i en sådan situation er grundlag for må bero på en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mads Kirkegaard